

Heb meelij, Jet!

Mien schoonmoeder woonde de leste jaoren van heur leven in een bescharmde woonvorm in een verzörgingshuus op de Smilde.

't Is mal as dat möt, maor ok fijn dat het kan.

Ze woonde daor op een ofdieling met vief aandere Smildigers en nao een jaor vuulde het cluppie een beemie as femilie: “”Mooi da'j d'r bint, kom d'r bij zitten! Koffie?” Nou en dan nam ik mien gitaar met en gungen wij met de bewoners an 't zingen. Dit verhaol speelt zöch vief joar leden of op een zundagmiddag in mei.

Eerst een koppie thee, eem bijpraoten en dan: zingen.

De vief aandere bewoners kent oons al en gaot d'r echt veur zitten; Mans begunt al wuppen op zien stoel as ik de gitaar utpak. Grietje wordt van een aandere ofdieling haald umdat ze zo gek is op zingen. As ik heur vraog wat heur lievelingslied is dan is dat sommer er winter 'Ere zij God.' Kan ok best in mei. Het hele bekende repertoire komt voorbij; wij zingt met mekaar 'Daar ruist langs de wolken' maor eem zo makkelijk 'In t groene dal, in 't stille dal' en 'Mijn Sarie Marijs' . .

Mans vertelde de veurige keer toen wij d'r waren tiedens het kovviedrinken dat hij vrogger altied zung; veural achter de ploeg op het laand.

“O ja?” vreug Gerard “wat zung'n ie dan?”

De oogies begunden al te glimmen bij de herinnering: “Heb meelij, Jet!”

Dat liedtie kenden wij niet, maor met internet is daor tegenwoordig wat an te doen.

Ienmaol thuis gung ik an't zuuken. Eerst op Wikipedia en toen op You Tube. Ik

vun een opname van Kees Pruis uut 1929. Toen begreep ik die olijke blik van

Mans. Het lied giet over een hiele dikke vrouw, die bij een hiele dunne man in

berre lig. Hij wordt bijna plet en röp dan: “Heb meelij Jet...! Is er voor mij dan

geen plaats meer in bed?” Die middag in mei zee ik tegen Mans: “Wij hebt een

speciaal nummer veur joe instudeerd!” en wij begunden met 'Heb meelij, Jet'.

Groot plezier bij Mans; hij sleug zich op de kneien van de lol.

Luudkeels zung e met: “Jij neemt alle dekens, o monstervrouw, ik bibber van de kou!”

Toen we uutzungen waren mus Grietje weer naor heur eigen ofdieling. Zij neuriede al weer heur eigen lievelingslied; het 'Ere zij God' nam ze met toen ze in de rolstoel truggebracht weur.

Bi'j ok wel ies in zu'n verzörgingshuus? Vraog ies naor een boekie met liedties en zuuk een vassie op da'j kent. Zing dat maor ies met de bewoners; huuft echt niet altied met gitaar of piano. En neem van mij an: ie heuft gien groot zanger(es) te wezen um samen te genieten van een lied.

Ada Waninge-Vrieswijk